

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.228/2025/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. év január hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2025. április 9. napján kelt 17.B.13/2023/553. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt37 XXXVII.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A terhelt70 Faipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (cégjegyzékszám: cégjegyzékszám4, adószám: Adószám17, székhely: Cím143) jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírságot 5.000.000.- (ötmillió) Ft-ra mérsékli.

A terhelt70 Faipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (cégjegyzékszám: cégjegyzékszám4, adószám: Adószám17, székhely: Cím143) jogi személy5 tevékenységét 1 évi időtartamra akként korlátozza, hogy ez idő alatt nem részesülhet a központi, vagy helyi önkormányzati költségvetés elkülönített állami pénzalapok, külföldi állam, az EU Községek vagy más nemzetközi szervezet által cél jelleggel nyújtott támogatásban.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. április 9. napján tartott nyilvános előkészítő ülésen Terhelt37 XXXVII. rendű vádlott bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés III. fordulat] ezért őt 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette, rendelkezve a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsáthatóságról is. A

pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.300 Ft-ban határozta meg és rendelkezett pénzbüntetés meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottal szemben 1.500.000 Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

[2] Ezen túl a terhelt⁷⁰ Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (továbbiakban terhelt⁷⁰ Kft.) jogi személlyel szemben 20 millió Ft pénzbírságot szabott ki.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a terhelt⁷⁰ Kft. jogi személy⁵ terhére a jogi személy⁵ tevékenységének korlátozásáért, Terhelt³⁷ XXXVII. rendű vádlott és védője a kiszabott valamennyi büntetés enyhítéséért, így különösen a 2 év szabadságvesztés törvényi minimumra történő enyhítéséért, a 4 próbaidő hosszának törvényi minimumra történő csökkentéséért, a kiszabott pénzbüntetés napi tétele számának a törvényi minimumra csökkentéséért és az enyhítésen túlmenően a vádlott előzetes mentesítésben részesítéséért, a terhelt⁷⁰ Kft. érdekében eljáró ügyvéd a pénzbírság mellőzése érdekében, másodlagosan mértékének a törvényi minimumra csökkentése érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.248/2024/74. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, azok elbírálását tanácsulésen indítványozta.

[5] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva fogadta el XXXVII. rendű vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatát és a történeti tényállást a beismerő nyilatkozatra, annak elfogadására és az eljárás irataira alapította, a megállapított tényállás alapján a cselekmény jogi minősítése törvényes.

[6] Az elsőfokú bíróság nem tévedett a vádlott büntetésének kiszabásakor sem, részletesen megindokolva az ügyész mértékes indítványtól eltérő alacsonyabb tartamú szabadságvesztést és helyes indokát adta az előzetes mentesítés mellőzésének is.

[7] Ugyanakkor tévedett az terhelt⁷⁰ Kft. tevékenysége korlátozásának mellőzésekor. A fellebbviteli főügyészség e körben az elsőfokú ügyész fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett érveit tartotta fenn, azzal kiegészítve, hogy a tevékenység korlátozását években kell meghatározni és utalva arra, hogy a törvényszék előtt tartott előkészítő ülésen a jogi személy⁵ érdekében eljáró ügyvéd felszólalását követően az ügyész elegendőnek tartotta a törvényi minimum szerinti tartamú korlátozást. Ezen túlmenően a törvényszék az ügyészi indítványhoz képest lényegesen magasabb összegű pénzbírság kiszabását is kellően indokolta.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a terhelt⁷⁰ Kft. jogi személy⁵ vonatkozásában akként változtassa meg, hogy a jogi személlyel szemben tevékenység korlátozást alkalmazzon az elsőfokú ügyészi fellebbezésben írtak szerinti tartalommal, a törvényi minimum szerinti időtartamra, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) alapján hagyja helyben.

[9] Terhelt³⁷ XXXVII. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indoklásában azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte súlyosító körülményként a bűncselekménnyel megszerezni kívánt pályázati pénz 50 millió Ft összegű nagyságrendjét.

[10] Hangsúlyozta, hogy az eljárás során a védelem folyamatosan állította, hogy a cselekmény elkövetése nem a pályázat elnyeréséhez, hanem csupán a pályázat megvalósulását követő utólagos ellenőrzéshez kapcsolódott, ahogyan azt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás is tartalmazza.

[11] A védelmi álláspont szerint indokolt a társadalomra veszélyesség szempontjából különbséget tenni és különböző nyomatékka figyelembe venni a büntetés kiszabása során azt a körülményt, hogy valamely cselekmény a pályázat megszerzéséhez vagy pedig, hogy jelen esetben pusztán az ellenőrzéshez kapcsolódott.

[12] A bíróság nem fogadta el a védelem azon hivatkozását, hogy a vádlott cselekménye nem vagyoni haszonszerzésre irányult. Ekörben téves a bíróság azon megállapítása, hogy az ellenőrzés eredményeként sor kerülhetett volna a teljes pályázati támogatás elvesztésére, utóbbi megállapítás a tényállással sincs összhangban.

[13] Az esetleges visszatérítés arányát az ellenőrzést végző hatóság határozza meg és a tényállás nem tartalmazza, hogy milyen következményekkel járt volna, ha az ellenőrzés nem rendben megállapítással zárult volna. A visszafizetési kötelezettség a szabálytalanság mértékéhez igazodó lett volna, III. rendű vádlott az ellenőrzéssel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az ellenőrzés a vádlotti cselekménytől függetlenül is rendben zárult volna.

[14] Mindezek alapján szükségtelenül vette figyelembe súlyosító körülményként a bíróság a pályázattal elnyert támogatás összegét, az egyéb súlyosító körülményeknek pedig eltúlzott jelentőséget tulajdonított.

[15] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ezen túl nem tárta fel maradéktalanul az enyhítő körülményeket sem. A bíróság nem vette figyelembe, hogy védenca cselekményének jóval csekélyebb a társadalomra veszélyessége, tekintettel arra, hogy a cselekményre kizárólag az ellenőrzésre és nem a pályázat elnyerésére tekintettel került sor, ezáltal sérült az ítélet belső arányossága is.

[16] Azt a körülményt, hogy a cselekmény nem vagyoni haszonszerzésre irányult, az is alátámasztja, hogy az ellenőrzés kedvező eredménye érdekében csupán instrukciókat kapott a cég arra vonatkozóan, hogyan kell az ellenőrzést előkészíteni, továbbá védenca esetében az ígért vagyoni előny összege is jóval alacsonyabb volt, mint a többi vádlott által ígért vagyoni előny.

[17] A védelmi álláspont szerint amiatt, hogy az elkövetett cselekmény társadalomra veszélyessége a vádlott társaihoz képest rendkívül enyhe, továbbá arra tekintettel, hogy az enyhítő körülmények túlsúlyban vannak a súlyosító körülményekhez viszonyítva, indokolt a kiszabott szabadságvesztés és a próbaidő jelentős mértékű enyhítése.

[18] A fenti indokok alapján továbbá a pénzbüntetés napi tételeinek a számát is indokolt csökkenteni. Azt, hogy a bűncselekmény tárgyi súlya csekély - tekintettel a vádlott társak cselekményére - a pénzbüntetés napi tételének meghatározása során indokolt lett volna figyelembe venni.

[19] Az előzetes mentesítés vonatkozásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság véleményével ellentétben védenca példás körülményei az érdemesség tipikus esetét megvalósító körülmények és ezzel kapcsolatban is utalt a belső arányosságra. Hangsúlyozta, hogy a mentesítés nélkül a védenca elesik nemcsak a cégvezetés lehetőségétől, hanem a közhasznú civil szervezetben betöltött vezető szerepétől is.

[20] Védencét a büntetés célját túlmutató hátrány érné, ha a bíróság nem részesítené előzetes mentesítésben és a társadalom védelme sem teszi szükségessé, hogy a védenca ne mentesüljön a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

[21] A terhelt70 Kft. érdekében eljáró ügyvéd fellebbezésének írásbeli indokolásában kiemelte, hogy a tényállás nem számszerűsíti a bűncselekménnyel elérni kívánt vagyoni előnyt, téves és a tényállásban foglaltakkal ellentétes az ítélet indokolásában foglalt megállapítás, miszerint a helyszíni ellenőrzése során feltárt szabálytalanságok az eljárt támogatási összegek visszafizetését eredményezték volna.

[22] Hangsúlyozta, hogy a terhelt70 Kft. pénzügyi vezetője által elkövetett cselekmény kizárólag a helyszíni ellenőrzésre vonatkozott és nem érintette a támogatás elnyerését.

[23] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg, hogy milyen hiányosságok feltárására kerülhetett volna sor a cselekmény nélkül, ezért a visszafizetendő támogatás arányát sem lehet meghatározni. Az azonban teljesen bizonyos, hogy amennyiben szabálytalanságot találtak volna, az sem járt volna a teljes pályázati összeg visszafizetésének következményével. Mindezekre tekintettel a bűncselekménnyel elért vagyoni előnyt nem lehet meghatározni, és így a kiszabható pénzbírság maximumát sem lehetséges megállapítani, sőt az állapítható meg, hogy a bűncselekmény elérni kívánt előny nem vagyoni jellegű volt.

[24] Tekintettel arra, hogy a bűncselekménnyel elérni kívánt vagyoni előny mértékét nem lehet megállapítani, illetve álláspontja szerint az elérni kívánt elő nem is vagyoni jellegű volt, az elsőfokú bíróságnak a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 6. § (3) alapján a jogi személy5 vagyoni helyzetére tekintettel kellett volna megállapítani a pénzbírság összegét, ezzel szemben az elsőfokú bíróság a pénzbírság kiszabására vonatkozóan a 6. § (1) bekezdése hivatkozik, mellyel ellentétesen a fentiek alapján a kiszabható pénzbírság maximuma nem is határozható meg.

[25] Az ügyészi fellebbezésre tett észrevételében hangsúlyozta, hogy egyetért az elsőfokú bíróság indokolásával, mely szerint a jogi személy5 tevékenységének korlátozása intézkedés esetében a bíróság nyomatékkel értékelte, hogy az intézkedés a gazdasági

társaságot azonnal a kizárná az éves gazdasági tervbe nyilvánvalóan tervezett, folyamatban lévő pályázati eljárásokból is, amely így szükségszerűen olyan jelentős gazdasági károkat okozna, amely aránytalan és eltúlzott joghátrányt jelentene.

[26] Hivatkozott az idézett törvény 5. § (3) bekezdés b) pontjára, illetve a (2) bekezdés c) pontjára, miszerint a bíróság rendelkezésétől függően a támogatás odaítélésére irányuló eljárást is megszüntettetnek kell tekinteni, továbbá a bűncselekménnyel összefüggésben odaítélt támogatást is vissza kell fizetni. Az ügyészség az 5. § (2) bekezdés e) pontja szerinti támogatásra vonatkozóan a tevékenység korlátozását kérte, azonban az 5. § (3) bekezdés alapján a bíróság rendelkezhet úgy is, hogy a bűncselekménnyel összefüggésben odaítélt támogatást is vissza kell fizetni.

[27] Minderre tekintettel kérte, hogy az ítéletnek azon rendelkezését, mely a tevékenység korlátozását mellőzi, a másodfokú bíróság hagyja helyben. Ilyen súlyos intézkedés alkalmazása a fellebbezésben foglalt indokokra is tekintettel rendkívüli aránytalan és indokolatlan súlyos hátrányt jelentene.

[28] Az ítéltábla az ügyészi fellebbezést alaposnak a védelem által bejelentett fellebbezést alaptalannak, a jogi személy⁵ érdekében bejelentett fellebbezést részben találta alaposnak.

[29] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata alapján tanácsülésen bírálta el, nyilvános ülés kitűzésére indítvány nem érkezett.

[30] Tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az 590. § (3) szerint az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül.

[31] A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) és (5a) bekezdése alapján kiterjed a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, valamint azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a 607. § (1), a 608. § (1) továbbá a 609. § (1) bekezdés alapján az ítéletet hatályon kívül kellene helyezni. A Be. 590. § (7) bekezdés szerint a korlátozott felülbírálat kiterjed az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezésekre is.

[32] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre vonatkozó a Be. 499 – 504. §-ig terjedő eljárási szabályokat megtartotta, az iratok alapján nem talált olyan hiányosságot, mely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, hatályon kívül helyezési ok nem volt tetten érhető.

[33] Terhelt³⁷ XXXVII. rendű vádlott az előkészítő ülésen a terhére rótt bűncselekményben bűnösségét elismerte, tárgyaláshoz való jogáról lemondott, bűnösségét beismerő nyilatkozatát a törvényszék a Be. 185. § (1), 523. § (1) és az 500. § (2) bekezdésben írt teljes körű figyelmeztetés után az 504. § (1) és (2) bekezdés c) pontra figyelemmel az 504. § (3) bekezdés alapján fogadta el.

[34] A Be. 504. § (2) szerint a beismerő nyilatkozat elfogadásának akkor van helye, a vádlott e nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette, a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozik és a vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozata egyértelmű, azt az eljárás iratai is alátámasztják. A beismerő nyilatkozat elfogadására a fenti feltételek maradéktalan és egyidejű megvalósulása esetén van törvényes lehetőség, akár egyetlen feltétel hiánya is kizárja az elfogadást.

[35] Jelen ügyben az ítéltábla megállapította, hogy a vádlott a szükséges törvényi figyelmeztetéseket követően nyilatkozatának következményeit megértette, beszámítási képessége teljes volt, az előkészítő ülésen a beismerés önkéntessége iránt kétely nem merült fel. A vádlott beismerő nyilatkozatát az eljárás adatai alátámasztották, ezért az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (3) alapján a bűnösségét beismerő nyilatkozatot helytállóan fogadta el és a törvénynek megfelelően járt el, amikor az ügyben ítéletet hozott (Be. 504. § (6) bekezdés).

[36] A Be. 580. § (2) bekezdés b) és az 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásra alapította.

[37] A törvényszék indokolási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett és törvényesen járt el akkor, amikor a bizonyítékok részletes értékelését mellőzte a Be. 562. § (2) és (4) bekezdés alapján rövidítetten indokolt határozatában.

[38] Az irányadónak tekintett tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a felülbírálat során nem merült fel olyan körülmény, mely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná.

[39] A cselekmény elkövetése és az elbírálás között megváltozott jogszabályi környezetre tekintettel a bíróság a Btk. 2. § (1) alapján indokoltan vizsgálta, hogy melyik büntető törvényt kell alkalmazni és helytállóan alkalmazta a bűncselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvényt. Indokolása [39] annyiban egészítendő ki, hogy a jelenleg hatályos törvény nem eredményez enyhébb elbírálást, sőt a pénzbüntetés mértékét illetően (Btk. 50. § (3) bekezdés) a vádlott számára szigorú megítéléssel járna.

[40] Ugyancsak helytállóan alkalmazta a jogi személlyel szemben az elkövetéskor hatályos 2001 évi CIV. törvényt (Jszbt.), az a pénzbírságot illetően nemcsak az elsőfokú ítélet elbírálásakor volt kedvezőbb az érintett gazdasági társaság számára, hanem azok rendelkezései a pénzbírságot és a jogi személy5 tevékenységének korlátozását illetően a 2026. január 1. bekövetkezett jogszabályváltozások miatt tovább szigorodtak.

[41] A törvényszék a vádlott terhére megállapított bűncselekményt az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

[42] A büntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak. A vádlott terhére rótt bűncselekmény megvalósítása esetén a büntetési tételkeret egytől öt évig terjedő szabadságvesztés, amelynek törvényi középértéke 3 év.

[43] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket - a védelmi állásponttal szemben - teljeskörűen és helyesen vette számba, és a Be. 522. § (3) szerinti az ügyészség a vádiratban tett indítványától eltérő, a vádlott számára kedvezőbb mértékű szabadságvesztés büntetést szabott ki, melynek indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett, a már így is a középértéktől eltérő büntetés további enyhítésére az ítéltábla törvényes indokot nem talált.

[44] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott kedvező személyi körülményeire figyelemmel a büntetés végrehajtása a Btk. 85. § (1) alkalmazásával próbaidőre felfüggeszthető, és megfelelő indokokkal adott számot arról, hogy a vádlott személyi körülményei körében megállapított tények alapján miért és mennyiben találta indokoltnak a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének alkalmazását.

[45] A végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén a 8/2015. (IV. 17) AB határozat értelmében hivatalból kell vizsgálni a Btk. 102. § (1) bekezdésben foglalt az előzetes mentesítés lehetőségét. A törvényszék ezt a vizsgálatot lefolytatta, álláspontjával, miszerint az elkövetett bűncselekmény jellege folytán a vádlott nem érdemes az elítéléshez fűződő jogok hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre, az ítéltábla is egyetért, hangsúlyozva, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a korrupciós bűncselekmény elkövetője általában nem részesíthető előzetes bírósági mentesítésben (BH1985.224.).

[46] Jelen esetben a bűncselekmény korrupciós jellege folytán a vádlott kedvező személyisége, életvitele mellett nincs kivételes, rendkívüli intézkedésre okot adó körülmény, így a vádlott előzetes mentesítésre érdemessége nem állapítható meg.

[47] A törvényszék a vádlottal szemben a Btk. 50. § (2) kötelező rendelkezése folytán törvényesen szabott ki pénzbüntetést, a napi tételek száma kellően igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, az egy napi tételnek megfelelő összeg pedig az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez (Btk. 50. § (1) és (3) bekezdés).

[48] A bűnösségi körülményeket a bűncselekmény tárgyi súlyával együttesen értékelve az elsőfokú bíróság összességében a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, tetterányos és - a védelmi állásponttal szemben - az egyéniesítés követelményét is teljesítő szabadságvesztést és pénzbüntetést szabott ki, a joghátrány eltúlzottnak súlyosnak nem tekinthető, annak enyhítése nem indokolt.

[49] A járulékos rendelkezések közül a vagyonekobzásra, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó rendelkezések a törvénynek megfelelően, csupán a pénzbüntetés átváltoztatása esetére megállapított végrehajtási fokozat szorult kisebb mértékben javításra.

[50] Az elsőfokú bíróság a helytállóan állapította meg, hogy a terhelt 70 Kft.-vel szemben a 2001. évi CIV. törvény 2. § (1) a) pont, a 3. § (1) bekezdés c) pont szerint a pénzbírság kiszabásának feltételei fennállnak, az irányadó tényállás alapján kétségtelen, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény a jogi személy 5 javára előnyszerzést célzott.

[51] Nem fog helyt a jogi személy 5 nevében eljáró ügyvéd érvelése, miszerint az elérni kívánt előny ne vagyoni jellegű lett volna és annak mértékét ne lehetne megállapítani.

[52] A pénzbírság mértékét az elsőfokú bíróság indokolása szerint a Jszbt. 6. § (1) bekezdés alapján az elérni kívánt vagyoni előny figyelembevételével határozta meg.

[53] A vagyoni előny alatt azt kell érteni, ami az adott bűncselekmény megvalósulása miatt a jogi személy 5 addigi helyzetéhez képest számára jobb, kedvezőbb helyzetet eredményezett.

[54] A törvényszék indoklásával [64], miszerint a bűncselekménnyel elérni kívánt eredmény vagyoni jellegű volt, ugyanis a helyszíni ellenőrzés megállapításai az elnyert támogatási összegek visszafizetését is eredményezhették volna, az ítéltábla is egyetértett. A pénzbírság mértékének meghatározásakor az elsőfokú bíróság helytállóan vette alapul a teljes, mintegy 52 milliós pályázati összeget. Eszerint a kiszabható pénzbírság legalább 500.000 Ft, míg legnagyobb mértéke a bűncselekménnyel elérni kívánt vagyoni előny értékének a háromszorosa, azaz mintegy 156 millió Ft.

[55] A bíróság a pénzbírság kiszabásánál az alsó és felső határ között szabadon dönthet. A törvényi minimumhoz közeli pénzbírságra tett ügyészi indítvány valóban eltúlzottan enyhe joghátrány lenne, ezzel az ítéltábla is egyetértett. A törvényszék által a jogszabályi keretek között meghatározott 20 millió Ft azonban nem arányos a jogi személy 5 gazdasági teljesítményével. Az ítéltábla e tekintetben osztotta a jogi személy 5 érdekében eljáró ügyvéd álláspontját és a pénzbírság mértékét 5 millió Ft-ra mérsékelte.

[56] A törvényszék ügyészi indítvány ellenére a jogi személy 5 tevékenységének korlátozását mellőzte.

[57] A Jszbt. 3. § (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján, ha a bíróság a törvényben meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben büntetést szab ki, megrovást, próbára bocsátást alkalmaz, elkobzást vagy vagyoneklobzást rendelt el, a jogi személlyel szemben tevékenységének korlátozását, illetve a pénzbírság intézkedést alkalmazhat, a két joghátrány együttes alkalmazásának nincs jogi akadálya.

[58] A törvényszék azzal az indokkal mellőzte tevékenység korlátozását, hogy a cégnyilvántartás bejegyzése következtében a cég már eddig is jelentős gazdasági veszteséget szenvedett el [67]. Az ügyészség alappal mutatott rá arra, hogy e körben a bíróság bizonyítást nem vett fel, a bíróság fenti megállapítása a jogi személy 5 képviselőjének elmondásán alapul.

[59] A törvény indokolása szerint "a törvény nevesítve sorolja fel azokat a tevékenységeket, amelyek fokozott megbízhatóságot, feddhetetlenséget igényelnek (betétgyűjtés), vagy pedig lényegében az állam által biztosított gazdasági előnyt jelentenek (koncesszió, közbeszerzés, közhasznú szervezetté nyilvánítás, a költségvetési pénzek biztosított támogatás), ezért indokolt lehet ezen intézkedés keretében a jogi személy5 ezek élvezetétől történő kizárása".

[60] Az ítéltábla egyetért azzal az ügyészi állásponttal, miszerint az állami támogatás, mint előny megszerzését célzó korrupciós tevékenység eredményeként megszerzett gazdasági előnyből részesülő cégekkel szemben a legszigorúbb fellépés indokolt.

[61] Az ítéltábla álláspontja szerint a Jszbt. 2. § szerinti, a jogi személy5 tevékenysége korlátozásának feltételei fennállnak, ezért a Jszbt. 5. § (1) bekezdés e) pont szerint az elkövetett bűncselekményhez igazodóan a jogi személy5 tevékenységét annyiban korlátozta, hogy nem részesülhet központi vagy helyi költségvetési elkülönített állami pénzalapok, külföldi állam, az Európai Közösségek vagy más nemzetközi szervezet által céljelleggel nyújtott támogatásban. A tevékenység törvényi minimális időtartamban való korlátozása nem jelent aránytalan és eltúlzott joghátrányt a társaság számára.

[62] Az ítéltábla a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a jogi személlyel szembeni szankciók tekintetében a Be. 606. § (1) alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő egyéb rendelkezéseit a 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Budapest, 2026. év január hó 6. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Póta Péter
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 17. B.13/2024/553. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.228/2025/5. számú ítélete folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. év január hó 6. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke